

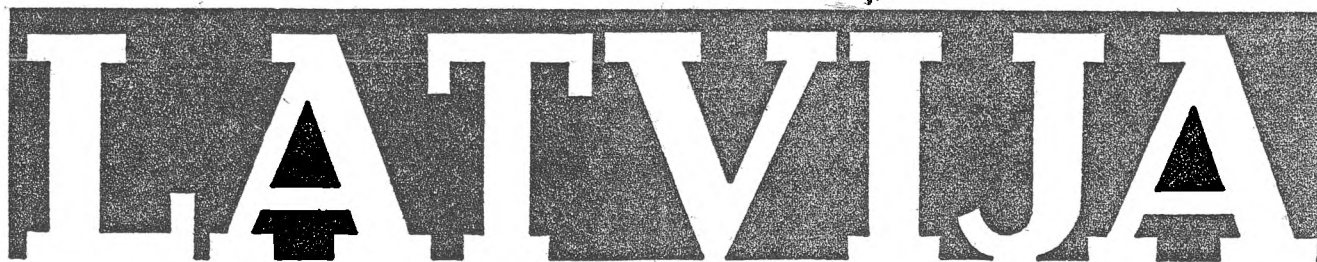
LATVIJA

Lettische Zeitung

Nr. 34 (1712) 18. Sept. 1976

Herausgeber: Lettische Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e. V. (Lettisches Zentralkomitee).
Verantwortlich für den Inhalt und den Anzeigenteil:

Ervns Grns.
Redaktion und Verlag:
2420 Eutin.
Albert-Mahlstedt-Str. 53.
Verlagsleiter: K. P. Igers.
Druck: Hermann Sönksen. Plön.
Gerichtsstand: 2420 Eutin.



LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 34 (1712)

Sestd., 1976. g. 18. septembr

Izdevjs: Latviešu centrālā komiteja Vcij.
Atbild gais redaktors
Ervns Grns.
Apgads un redakcija: Albert-Mahlstedt-Str. 53. Postfach 107.
2420 Eutin. Bundesrepublik Deutschland
Tlr.: (0 45 21) 15 00.

Redaktore Lielbritnija:
A. Liepiņa, 34 Kingsmead Road.
London SW2 3JD.
Tlr.: 01-674-7996

LATVIJA

Sestdien, 1976. g. 18. septembr

Lidija Dombrovska

Atvasara

Ko tikai nevar sadzejot
atvasaras pēdās!

Suņu burkšķi meņģējas-
peļu pūce smejas.

Neprasiet man padomu-
nārām pajautājiem
baltu ziedu palagu
bēdām pāri klājiet.

Dzilnas dziesmu satveriet-
sirdis uzskāņojiet.
Atvasaras spoguļi
Dieva acis zviļo.

Kas tiks latviešiem?

IEROSINA ATBALSTĪT GRĀ-
MATU IZDOŠANU ZVIEDRIJAS
MINORITĀŠU VALODĀS

Stokholma (ģi). — Zviedrijas
Valsts kultūras padome 31. augustā
iesniegusi valdībai rindu priekšliku-
mu kultūras dzīves veicināšanai
1977./78. budžeta gada ietvaros.

Citu projektu starpā padome min
vēlamību piešķirt 500.000 kronu ap-
mērā pabalstus literatūras izdošanai

Viņš gāja klāt un, sniedzams tik
ilgi glabāto kaņoti, vienkārši teica:
„Sābrs.“

Ārdava skats, slīdēdams no ie-
nācēja uz kaņoti, it kā apmigojās
un viņš satvēra puīša plecus: „Sābrs,
Sābrs! — Kas to būtu domājis, ka
reiz atkal tiksīmies. — Bet kā tad tu
mani atrādī?”

Sābrs nezināja, ko atbildēt un
Ārdavs, atkāpies pussoli, noskatīja
no galvas līdz kājām, pie sevis klu-
su atkārtodams: „Un kaņote arī, un
kaņote arī.“

Bija sācis līt lietus, bet viņi to
nejuta — viņi atradās kādā citā pa-
saulē.

LATVIJA

Rakstu sākumi

VAI VARAM CERĒT UZIET
KĀDUS VECUS LATVISKUS
TĀŠU RAKSTUS?

Mūsu dienas vairs nemdzam
runāt par 1585. gadā Viņš iespiesto
katehismu kā par pirmo grāmatu
mūsu valodā: vienkārši, noskaidrots,
ka mūsu grāmata, kur bijuši ar lat-
viski teksti, iespiesta jau 1525. gadā
(laikam Vitenberg), otrkārt, daudzi
fakti spiež domāt, ka bez šīs pašreiz
vēl nekur neuziet šīs grāmatas jeb
bijušām vēl dažām citām (tagad tie-
pat nepazīstam) 16. gs. vidus grā-
matām. Ar visu to — tomēr sādu a-
mies ar faktu, ka kādu 13. vai 14. gs.
sakarā latviešu tekstu mums nav.

Šo rindu autors jau agrāk tika
izteicis domas, ka nav atmetamas
cerības kādus oti agru laiku latvie-
šu rakstus uziet: tie var būt rak-
stīti uz bēdas tās m un saglabāju-
šies zem tās vietās, kur vide nav

No 50 lugām 30

VEIKTS APJOMĪGS DARBS

1959. gadā Austrālijas un Jaun-
zēlandes latviešu kultūras fonds A.

ka drīz Sābrs ņems atkal savu ceļu
somu. Varbūt tieši tāpēc šīs dienas
iegūva kādu īpašu skaistumu.

Reiz mazu novadgrāvi rokat, Ār-
davs iedūra lāpstu un apstājās.

„Sievai jau ir mazliet taisnība,
ka mēs esot pārāk karā aizmirsušie,
bet kā tad tas citādi iespējams,
īpaši tādām kā tev, kuņam tur vai
paši skaistākie gadi aizgāja. Pēc tā-
diem gadiem, kad no katra prasīja
visu, tikai pazemīgi strādāt, kā kā-
dus grēkus izpērkot — to nav viegli
sagremot. Neaizmirsti tomēr, ka ir
jādzīvo arī. Sauc mani drīz kāzās,
vai dari ko citu, bet dari, kamēr vēl
nav par vēlu!“

(Turpinājums sekos)

sekmējusi satrādāšanu. Pret šādu
domāticis iebilsts, ka tad cer-
bas veltas: tās raksti pazstami
gan Krievij (Novgorod), Staraja
Rus, Smoensku (u.v.c.), bet ne kaut
kur tālāk uz rietumiem.

Ka šāds uzskats malds un ka
tās raksti bijuši izplatīti daudz
plašāk Eiropā, pierādās kāds jauns
atradums — Zviedrijā, Upsālā. Pa-
pils tās, izdarot arhαιoloģiskus pēt-
jumus, zem kādas vecas mājas (Lo-
donska huset) uztiets bēdas tās ga-
bals ar senu tekstu. Tās atšifrāšana
sagaidāma drīzumā, kas, droši tie-
cams, ataus ar vairākām vai kā
precīzi nosacīt šīs ieraksta vecumu.
Pagaidām zināms tikai, ka minētās
tās gabali šīs uztiets zemes kultūras
slānī, ko var datēt ar 1400 — tiem
gadiem.

Kādi tās raksti, pēc dažām zi-
mām, uztiets ar Vcijā. Bet tu visai
vrtīgi, ja personas, kas Vcijā dzī-
vo un kam būtu vieglāk piesniezma-
tuva informācija (varbūt arī er-
mu valodniecības speciālisti?) par
to atstātu dažas rindas šīs laikraksta
redakcijai — event. publicēšanai.

Krīslis Dravīšs

Mrti švrti š

Alant Vi am

atbild uz piebild pie dzejol SMEJOL

Nav man ceļies es Minstere
(Kas mu am dos tād godl),
Bet kommati s un punkti s likt
Es a vien kripat prot.

Es lik tur punkts un kšs: kas nu?
Ir dzejols, j g nemaz!
Es p rtais viss peic Endzelin —
Bet akal it nekas!

Es p rtais viss peic Rgs mod —
Ik rind nu a garn las!
N, Vil, liec, lgti, pats tos kšs,
Lā izn k tur kouc kas!